Kultur →

På dypt vann med Thomas of Norway

He, Siren? - en naturopplevelse med Thomas of Norway

Thomas of Norway - He - Siren? **FOTO:** THOMAS OF NORWAY / NIKOLAI ENDRESEN DAHL

Kristina R. Johnsen
Journalist, vikar

Oppdatert: 40 minutter siden

Du leser nå en meningsartikkel. Den uttrykker skribentens mening.

ARTIKKELEN FORTSETTER UNDER ANNONSEN

Vaktene smeller opp dørene og vinker oss inn. Bak gardinen, inn i storstua, står en åpen scene med reine linjer og sterkt lys. Rommet er klart. Forventninga kribler, sevja stiger. *"Bli med ned i dypet når Vesterålens eneste profesjonelle dansekompani gjester Hurtigrutens Hus! He, Siren? av Thomas of Norway er et kontemplativt danseverk som tar publikum med på dypt vann."* Slik er forestillinga beskrevet i programmet.

Når kommer Thomas? Og hvordan? Kommer han slepende inn sidelengs, som havfrueskapningen fra forhåndsomtalen? Blir han senket ned fra taket? Kommer han smygende inn bakdøra?

Jeg finner plassen min, tett på scenen. Det dirrer i setet ved siden av. Et menneske sitter der, sammenklappet som et kinosete av kjøtt og blod, med hodet tungt dinglende mot gulvet.

ARTIKKELEN FORTSETTER UNDER ANNONSEN

Han sjøl

Ah - men det er jo *han sjøl*. Thomas Voll fra Alsvåg er danser og koreograf i verdensklasse, kjent som Thomas of Norway. Han som fant på å turnere Nord-Norge med hjemmene til folk som scene. Han som har startet Lofoten og Vesterålen Scenekunst, han som har gitt

grobunn til ganske banebrytende saker, nye tanker og impulser. Thomas overrasker alltid. Thomas Voll er *vår*.

Musikken starter - han rykker til. Jeg tør nesten ikke se, men hører ham snuse og bevege seg i raske rykk. Lyden som stiger opp rundt anklene våre er en cocktail av hval, sjøfugl og bølgesus - og Thomas flyter med.

Rå fysikalitet

Han kvepper, vrir seg, snuser, og gjentar. Omsider velter han ut av stolen, kravler opp på scenen, kommer i retur, går opp igjen, før han til slutt får fotfeste framme i scenelyset.

Det hele virker på sett og vis hverdagslig og lett i hettegenser, shorts, tennissokker og sneakers. Jeg synes jeg så bilder av med en mann i paljetter et sted? Ikke noe stæsj, ingen rekvisitter eller effekter i dag? Nei. Det er bare Thomas. En rå indrefilet. Dyret fra havet.

Det minner meg om noe Grace Jones en gang sa da teknikken sviktet

på en konsert i fullsatt arena: “Jeg trenger bare meg selv for å trollbinde publikum”. Når sant skal sies - har ikke Thomas litt av den rå fysikaliteten til Grace Jones? Den som både fascinerer og skremmer? Den som kan fange hele rommet og snurre oss rundt lillefingeren? En innebygd magnet som både tiltrekker og frastøter, alt ettersom hva du selv er laget av?

Thomas of Norway - He - Siren? **FOTO:** THOMAS OF NORWAY / NIKOLAI ENDRESEN DAHL

Akkurat nå står han foran oss, fastlåst og holdt av ett eller annet jeg ikke kan se, i hypermobil kroppsbeherskelse. Han spoler tilbake og starter på nytt, gjentar dirrende, pulserende og spastiske vridninger. En skapning som prøver igjen og igjen.

Å se på Thomas er som å høre på musikk - du trenger ikke forstå det egentlig, på samme måte som du ikke trenger å forstå et stykke instrumental musikk. Suggererende og repetitivt, så man settes i en transe.

Begynnelsen på slutten

Så skjer det noe midtveis, eller kanskje rettere sagt: mot begynnelsen av slutten.

Jeg har aldri sett en mann bli født ut av en hettegenser, men nå skjer det, den skrelles av, nå ryker shortsen også. Sokkene og skoene.

Råskapen har sunket tennene i oss. Dette er ikke samme dyret som satt på nåler i kinosetet ved siden av meg. Nå er han ny, stødig, vill. Han går fra oss, sleper føttene sakte etter seg, trusa trekkes sakte og kontrollert ned og sparkes av, så forsvinner han.

Stillhet - hva venter vi på?

Thomas of Norway - He - Siren? **FOTO:** THOMAS OF NORWAY / NIKOLAI ENDRESEN DAHL

En slepende lyd. Bakerst på scenen åler en skapning seg på tvers. En mann med fiskehale.

Etterpåsnakken

Etter forestillinga ble det ettersnakk i regi av Øystein Voll. Hva var det vi akkurat så? Det finnes ingen fasit, og det er vel kanskje hele poenget: Alle skal kunne tolke det forskjellig.

For Thomas har dette vært en overlevelsesfortelling om hvordan han overkom anoreksien - rotfestet både i bestemors usensurerte historier om et vilt havfolk som rev ut hjertet på sjømenn, og i hans egen erfaring med hvordan det å bade i havet stilnet sinnet.

Et slags alter ego har grodd fram, Thomas fant en ny form, og overlevde.

Fortellinga fikk vi her i dag.

Ettersnakk på scenen med Øystein Voll **FOTO:** THOMAS OF NORWAY / NIKOLAI ENDRESEN DAHL

Samtidig er det ikke bare Thomas sin egen fortelling som spilles ut. Den er så abstrakt og sømløs at den kan pusles sammen på talløse måter i et publikumssinn. En universell fortelling om å finnes, om å bli ny, igjen og igjen.

Jeg elsker Thomas som uregjerlig scenedyr. Kanskje først og fremst fordi jeg elsker overraskelser, men også for den trygge rammen han klarer å lage rundt sine mørke, ofte foruroligende, danseverk. Han utfordrer oss, rå som en naturopplevelse, og leverer oss tilbake i fjæra igjen, nullstilt og renset som etter en tur på dypet.

Publisert: fredag 30. januar 2026 kl. 20:20
Oppdatert: 40 minutter siden

UTFORSK TEMA:

HURTIGRUTENS HUS | VESTERÅLEN | DANSANMELDELSE

Vi benytter cookies for å forbedre brukeropplevelsen. Se vår cookieerklæring for flere detaljer. Les mer.

Ansvarlig redaktør og daglig leder
Ingmar Wåhlberg
Våre ansatte
Liste over våre ansatte

Adresse
Sortland Storsenter, Strandgata 24
PB 477, 8401 Sortland

VOL Redaksjonen
red@vol.no
VOL Marked
marked@vol.no
VOL Abonnement
abonnement@vol.no
VOL Sentralbord
76 12 02 00

vol.no

Vesterålen Online arbeider etter **Vær Varsom-plakatens** regler for god presseskikk. Se også **Redaktøransvar**. Vesterålen Online har ikke ansvar for innhold på eksterne nettsider som det lenkes til. Alt innhold er opphavsrettslig beskyttet 2026 © Vesterålen Online.

Informasjon om bruk av «cookies» og personvernpolicy.

Samtykkeinnstillinger

Informasjon om åpenhetsloven.